

[Morten Lange.]

mindst undervisningsministeren følger spørgsmålets udvikling med stor interesse, og jeg vil blot lige i al stilfærdighed bemærke, at man må være fuldstændig klar over, at med den overfyldning, vi har på universiteterne i øjeblikket, er det ikke det allernemmeste klima at diskutere indslusningen af yderligere grupper i. Og det er ikke ugæstfrihed, det må man endelig ikke opfatte det som, men man kan altså putte så meget i pølseskindet, at det, der er deri i forvejen, begynder at knirke. Jeg vil gøre ministeren opmærksom på, hvad han sikkert ved udmærket godt, at hvis der kommer lidt tilbageholdende svar fra en eller anden instans vedrørende HF, så kunne det jo nok hjælpe på det, hvis vi kom ud over den nuværende stopfyldningsgrad.

Hele spørgsmålet om adgangen til den højere uddannelse kommer altså i brændpunktet, samtidig med at vi har fået HF. Jeg ønsker meget, meget gerne en nyvurdering af det; jeg anser de nuværende principper for at være oldtidslevninger, og jeg anser det, at HF er kommet ind, for en dejlig anledning til at få diskussionen taget op, så vi virkelig diskuterer, hvad der er de relevante forudsætninger for at begynde dette studium, dette studium og dette studium; lad os få det lagt klart og lad dem, der har forudsætningerne, få anledning til at begynde, hvad enten de så har det ene eksamenspatent eller det andet eksamenspatent i lommen; det skal blot være et, som peger på, at de har fået en fornuftig forberedelse netop til dette studium. Det skulle være elementært; jeg er bange for, det ikke er blevet opfattet som elementært.

For mig at se er noget af det mest stimulerende i selve HF-tanken netop det, at vi får taget spørgsmålet om adgangsveje til de højere uddannelser op på et nyt grundlag, og jeg håber, at det må vise sig ikke blot at føre til en pæn lille revolution i retning af, at nu slipper der nogle enkelte HF'ere ind. Vi er jo nok klar over, at foreløbig vil den store strøm gå til seminarierne, og alle kunne jo så være lykkelige, hvis der slap 100 stykker om året ind på de højere læreanstalter. Jeg tror, udviklingen skal gå langt videre; hvis kun det bliver resultatet, så har vi ikke nået alverden.

Det, som bliver tilbage at bedømme — og det er overordentlig svært, og det er dér jeg mener vi faktisk må afvente og se en produktion af et år eller to — det er, hvorledes det materiale er, som kommer frem igennem den højere forberedelseseksamen.

Jeg vil slutte med en enkelt sørgmodig bemærkning. Jeg har set disse glimrende statistikker, de ser meget hæderlige ud, det synes at være folk, der kan læse og skrive, danskaraktererne er høje; men jeg ser med bekymring, ja, næsten med rædsel på, at de udmærkede optagelsessøgendes matematik-karakterer er næsten lige så dårlige som min egen, og det siger meget. Den hårde kendsgerning er den, at det antal studier af den højere art, som kræver betydeligt matematikkendskab, er i en uheldsvanger stigning; der er næsten ikke det studium tilbage ud over de rene lingvistiske, hvor kravene til matematikkundskab ikke er i stigen, og denne lille kendsgerning kunne måske stemme én lidt sørgmodigt.

Men selve hovedstrukturen i HF er så fornuftig og så god; så jeg håber, at HF's udvikling vil kunne holde til et felttog imod barrikader, som i høj grad trænger til, at der bliver ført felttog imod dem.

Sigsgaard: Jeg tror, hr. Morten Lange med sine sidste bemærkninger sagde en hel del mere om matematikundervisningen end om ansøgerne til HF-uddannelsen.

Må jeg dernæst som de øvrige ordførere sige tak for redegørelsen; der var grund til at takke. Tiden er endnu ikke inde til en sikker vurdering af HF, og derfor vil jeg i og for sig beklage, at man fra konservativ side først og fremmest fremprovokerede debatten nu. Men visse ting kan dog siges. Først og fremmest det, som ministeren sagde i redegørelsen, at noget værdifuldt er kommet godt i gang, og at der er stor positiv interesse hos elever og lærere. Selv om man tager præparandklassernes afskaffelse i betragtning, er ansørgtallet til kurserne så stort, at det klart kan slås fast, at der har været behov for denne uddannelse.

Vi har i årevis talt om uddannelsens demokratisering, og der er sket noget, men alligevel er det jo sådan i dag, at kun 10 pct. af de unge får den eneste højere almene uddannelse, som vi hidtil har kunnet byde på, og disse 10 pct. kommer overvejende fra